

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ІНВАЛІДІВ

© О.В. Заярнюк, 2006

Україна, проголосивши себе соціальною державою виступила гарантом захисту всіх соціальних груп населення. Світова спільнота судить про соціальний характер держави та дотримання соціальних норм і стандартів через призму ставлення держави до її найнезахищеніших верств населення, серед яких – особи з обмеженими можливостями здоров'я. Визначальним чинником високого рівня зайнятості є професійна підготовка та рівень освіти особи. Для того аби максимально залучити незайняті верстви населення з числа осіб з обмеженими фізичними можливостями в сферу трудових відносин необхідно розширити можливості для отримання ними різноманітних освітніх послуг та збільшити обсяги державного замовлення на їхню підготовку у освітні заклади.

Особливу увагу слід звернути на адаптацію людей з обмеженими можливостями до життя в сучасному інформаційному суспільстві. Для реалізації людського потенціалу інвалідів, їх трудової та соціальної реабілітації в цих умовах відкриваються нові можливості через отримання освіти, професійної підготовки та працевлаштування. Велику роль тут мають відіграти інноваційні технології навчання, зокрема дистанційна освіта, яка передбачає спілкування викладача і студента в інтерактивному режимі.

Аналіз принципів, на яких будується система дистанційної освіти, показує, що саме ця форма є найбільш зручною для студентів, які мають обмежені можливості здоров'я. До основних принципів дистанційної освіти віднесемо: територіальне відокремлення студента і викладача; здійснення процесу навчання за допомогою електронної пошти; максимальна індивідуалізація навчання; найзручнішим місцем навчання є власне середовище студента (тобто місце проживання); студент самостійно обирає терміни і темпи роботи, виходячи з власних можливостей.

На жаль, поки що в Україні дистанційна освіта перебуває в стадії становлення. На думку керівника Регіональної академії інформаційних технологій в освіті, професора Ю.С. Жарких „дистанційного навчання як такого взагалі в Україні нема” [1, с. 6]. Процес впровадження і розвитку дистанційного навчання стримується, насамперед, через відсутність необхідного матеріально-технічного забезпечення, дефіцит комп'ютерної техніки, обмежені можливості зв'язку, відсутність фінансового забезпечення розробки електронних підручників, курсів лекцій, ділових ігор, тестів контролю знань.

Відсутність спеціальних знань комп'ютера також гальмує процес розвитку дистанційної освіти. За нашими дослідженнями, проведеними серед студентів і науково-педагогічних працівників Кіровоградської області сьогодні лише кожен п'ятнадцятий студент (6,7%) і кожний десятий викладач (10%) уміють професійно працювати на комп'ютері.

На наш погляд, на регіональному рівні доцільно створення центрів дистанційної освіти, які можуть бути утворені і функціонувати на базі (або за участю) університетів, науково-дослідних інститутів, провідних вищих навчальних закладів і бути зорієнтованими, на активне залучення до навчання людей з обмеженими можливостями здоров'я.

Таким чином, для подолання існуючої ситуації, необхідне запровадження державної підтримки у вигляді інвестицій в розвиток дистанційної освіти, заохочення вищих навчальних до розробки новітніх технологій навчання для професійної підготовки інвалідів, активізація зусиль по забезпеченню навчальних закладів комп'ютерною технікою, посилення уваги до рівня знань комп'ютерної техніки викладачів і студентів.

Література:

До дистанційної освіти в Європейському розумінні ми поки що не дійшли // Освіта. – 2005. – 18 лютого. – С. 6.